

מקרה	דין	מעם
א	מקרה	לבעל ביו"ט עבור שבת בלבד
	דין	אסור
	מעם	גזירת חכמים או: מכבוד שבת או: מכבוד יו"ט
	מקרה	לבעל עבור יו"ט ולהשאיר לשבת
	דין	מותר
	מעם	אם מטעם כבוד שבת: כאן יש לו כבר מנה חשובה לשבת ואם מטעם כבוד יו"ט: כאן רואים שאסור לבשל ביו"ט רק לגמור בישול שהתחיל
	מקרה	אם עשה תבשיל מעיו"ט לשבת
	דין	מותר לבשל ביו"ט לשבת
	מעם	אם מטעם כבוד שבת: כאן יש לו כבר מנה חשובה לשבת ואם מטעם כבוד יו"ט: כאן רואים שאסור לבשל ביו"ט רק לגמור בישול שהתחיל
	מקרה	שיעור עירוב תבשילין
ב	מקרה	נאבד העירוב מערב יו"ט
	דין	אסור לבשל ביו"ט
	מעם	למרות שבישל מערב יו"ט כיון שאינו קיים כעת – ביו"ט
	מקרה	נשאר ממנו מעט
	דין	מותר (בדיעבד) לבשל
	מעם	בין לאחד בין למאה (רע"ב)
	מקרה	טבילה בערב הרגל
	דין	חובה
	מעם	"חייב אדם לטהר עצמו ברגל"
	מקרה	טבילת כלים בשבת
ג	דין	אסורה
	מעם	נראה כמתקן מנא (שראוי מעתה למה שלא היה ראוי מקודם)
	מקרה	טבילת אדם בשבת
	דין	לב"ש: אסורה
	מעם	כמתקן מנא – כמו בכלים
	מקרה	טבילת אדם בשבת
	דין	לב"ה: מותרת
	מעם	שנראה כרוחץ להקר ולא להטהר
	מקרה	לטהר מים טמאים בהשקה
	דין	מותר, אך רק בכלי שאינו מקבל טומאה – כלי אבן
ד	מקרה	להשיק בכלי טמא
	דין	אסור
	מעם	שאגב כך גם הכלי נטבל ונטהר
	מקרה	טבילה לחומרא
	דין	מותר
	מעם	אינו כ"כ מתקן כלי שהרי גם קודם לכן היה טהור
	מקרה	הטובל לשם חולין ונמלך לתרומה
	דין	חייב טבילה נוספת
	מעם	מעלה דרבנן (גזירה שמא לא נזהר)
	מקרה	שחיטה לצורך אדם
ה	דין	לכ"ע מותרת
	מעם	שהרי האדם אסור לאכול אפילו כזית בלא שחיטה
	מקרה	שחיטה לצורך מזבח ואדם כנון שלמי שמחה
	דין	מותר לכ"ע
	מעם	שחיטה לצורך אדם וכתוב "אשר יאכל לכל נפש"
	מקרה	הקרבת עולת ראייה
	דין	לב"ש: אסורה
	מעם	עצרת לה' – כל דלה' מותר
	מקרה	סמיכה על הקרבנות
	דין	לב"ה: מותר
מעם	שבות, משתמש בבעלי חיים (ואפשר לסמוך מעיו"ט שאין חובת תוכף לסמיכה ושחיטה)	
מקרה	הקרבת נדרים ונדברת	
דין	לכ"ע אסור ואפילו שלמים	
מעם	תוכף לסמיכה שחיטה וא"א לשחוט בלי סמיכה כעת – ביו"ט	
מקרה	הבערה לצורך רחיצה	
דין	לב"ה: מותר	
מעם	שמתוך שהותרה הבערה לצורך אוכל נפש הותרה גם לכל הנאה	

		לב"ש: אסור	אינו אוכל נפש (והנאה שאינה שוה בכל)
	עשיית מדורה להתחמם	לב"ש: אסור	כנ"ל (תוי"ט)
		לב"ה: מותר	כנ"ל(תוי"ט)
ן	המערב בתבשיל האם מותר לאפות	לב"ש: אסור וכן פסק ר"ג	כי חייבים לערב בכל מין בפני עצמו, בישול, ואפיה וחמין
		לב"ה: מותר	
	זקיפת מנורה של פרקים	לב"ש: אסור וכ"פ ר"ג	יש בנין בכלים
		לב"ה: מותר	אין בנין בכלים
	אפית פת מרובה (פיתין גריצין)	לב"ש: אסור וכ"פ ר"ג	משום טרחה יתירה
		לב"ה: מותר	שעי"כ הפת יותר משובחת
	אפית חרי – על גחלים	לב"ש: אסור	שצריך הרבה עסק בגחלים – טרחה
		לב"ה: מותר	שמחת יו"ט
ז	כיבוד הבית כולו	אסור	מחשש שישוה גומות – בונה
	כיבוד בין המיטות	לר"ג: מותר	במקום קטן לא חששו לאשוויי גומות
		לחכמים: אסור	אין חילוק בין מקום קטן לגדול
	מוגמר ע"ג גחלים לריח טוב	לר"ג: מותר	הנאה ביו"ט
		לחכמים: אסור	שאינו שווה בכל אדם רק למפונקים
	מוגמר לבגדים	לכר"ע אסור	רע"ב
	גדי צלוי שלם-מקולס- בפסח	לר"ג: מותר	זכר לקרבן פסח
		לחכמים: אסור	נראה כאוכל קדשים בחוץ
ח	יציאת פרה ברצועה לנוי	לר"א: מותר	כתכשיט
		לחכמים: אסור	אינו תכשיט לה אלא משאוי
	לגרד פרה: במסרק ברזל	לר"א: מותר	ואפילו שעושה חבורה, הרי אינו מתכוין
		לחכמים ור' יהודה: אסור	
	במסרק עץ	לר' יהודה: מותר ולר"א בודאי	שאינו עושה חבורה
		ולחכמים: אסור	גוזרים קירצוף אטו קירוד
ט	ריחיים של פלפלין	טמאה – כל ג' הכלים שלה	התחתון – כלי קיבול האמצעי – כלי כברה העליון – כלי מתכת
י	עגלת קטן (ולמשחק)	טמאה מדרס	שמיוחדת גם לישיבת הקטן
		ניטלת בשבת	שיש לה שם כלי
	גרירת עגלה בחול	לחכמים: אסור	שעושה חריץ והוי חורש
		לר' יהודה: מותר	שהיא כובשת ולא חורצת
	גרירת מיטה כסא וספסל	ע"ג חול – אסור לר"י וחכמים	שעושה חריץ
		ולר"ש: מותר	דבר שאינו מתכוין מותר – רע"ב